

COSES d'ALTRE TEMPS

PROPIETATS I RENDES DE L'AJUNTAMENT DE FIGUERES EN EL SEGLE XIX

per PERE PASSASSERRA

II.

LA CARN

L'Ajuntament arrendava l'abast de les carns que es consumien a la vila. L'arrendatari estava obligat a vendre moltó tot l'any els dilluns, dimecres i dissabtes de cada setmana, i bou per pes de 500 carniceres. Podia també matar vedelles i anyells. En els mesos d'octubre, novembre i desembre tenia de posar al mercat ovella, o cabra, i crestat. Del primer de novembre fins al tercer dia de Carnestoltes, en els dimecres i dissabtes, tocino no inferior al pes de cinquanta lliures carniceres: es sent-li el preu donat per l'Ajuntament.

L'article 14 diu textualment: "Item: sapia qui arrendará que tindrà sempre obligació de tenir existents y vius en el corral dos moltóns y estos matarlos sempre que se li demanará la pell per alguna desgràcia de caiguda o altre repentino infortuni que esdevinga en la Vila, entregant francas les tals pells si lo malalt es pobre"

Els preus (juliol de 1810) eren els següents:

Peus, 4 quartos; Cap (sense cervell), 6'50; Cap (sense llengua), 6; Llengua, 3; Cap de vedella, 6 rals de velló; Sang de moltó i anyell, 2 qtos.; Carn de moltó, 9 sous; Carn d'ovella, 8 sous; Carn de bou i de vaca, 7 sous; Carn de tocino, 12 sous; Tripes de moltó matxo, ovella, cabra i anyell, 3 quartos; Tripes de tocino, altrement mocades i amb la faixa, 4 pessetes; Cap de bou, a la llibertat de l'arrendatari; Pota de bou, a la llibertat de l'arrendatari; Llengua de bou, a la llibertat de l'arrendatari; Tripes de vedella, a la llibertat de l'arrendatari; Tripes de bou, a la llibertat de l'arrendatari.

En 1827 es cobraven tres rals per cap de xai i cabra; dotze rals per cap de porc, bou o vedell, destinats a vestuari i armament dels voluntaris realistes. L'Ajuntament ingressà aquest any per tal concepte la quantitat de 4.150 lliures barceloneses. (La lliura oscil·lava entre 2'30 i 2'50 pessetes).

DRET DE L'AIGUARDENT

L'impost sobre l'aiguardent que consumia la vila de Figueres reportava al comú unes 400 lliures anyals. L'arrendatari estava obligat a mitjots i a la menuda i a tenir licors en qual composició hi entrés aquesta beguda. Els cafeters podien vendre aiguardent, resolis i demés licors sempre que el compressin al referit arrendatari.

DRET DE L'OLI

L'impost de l'oli constava de dugues parts. En 1827 tributà 165 i 175 lliures a l'Ajuntament. Deia l'article onze del contracte que era d'obligació de l'arrendatari tenir botiga per vendre'l a la menuda, dins les muralles de la vila, obligant-se a tenir-la oberta des del dia tres de Maig (Santa Creu) fins al trenta d'Octubre, i de les cinc hores del matí fins a les nou de la nit, "y en cas de necessitat deurà vendrel a qualsevol hora de nit, i en dita botiga tenir de continuo oli net, clar, bo y reveder". Pel 1.er de Setembre estava estipulat que entregaria mig mallal d'oli al campaner de la present vila i dos mallals a cada un dels quatre serenos per fer les guardies de nit.

Per l'il·luminació dels carrers i dependències del comú (l'Ajuntament, escola, etz), vendria l'oli al preu corrent.

DRET DEL VI

S'arrendava per vuit mesos i es cobrava un ral de velló per bóta de tot el que entrava a la vila i son terme. Apenes

oscila aquest preu en tot el segle XIX. La quota servia per a satisfer part de les exigències que ocasionava el flamant cos de voluntaris realistes.

Els raïms pagaven un ral de velló per carga. En 1827 donà aquest arrendament al comú l'exorbitant quantitat de 2.019 lliures barceloneses.

Es veu que en aquell temps es pipava de bo de bo.

DRET DEL CLAVASÓ

Constava també de dugues parts. L'arrendatari cobrava els impostos dels claus, clavasó (tocineria), candeles de seu, sabó de tota espècie, cansalada i botifarra.

Havia de tenir tota mena de claus; tots els que entraven a Figueres tenien de satisfer tres sous per cada miller de claus quarnals; quatre i mig per ternals; dotze sous pels diners i tres per cada mil tatxes.

Els figuerencs podien fabricar sagí i cansalada pel seu ús particular.

Per vendre sabó havia de donar-se'n compte a l'arrendatari, com també per les candeles i el seu.

El formatge tributava sis sous barcelonesos per quintar.

L'arrendatari tenia (en 1827) de vendre la cansalada a dos quartos i mig l'uns fins a Pasqua de Resurrecció; i de Pasqua endavant, a tres quartos; el llomillo i les costelles, a tres quartos l'uns; el greix blanc, a quatre quartos; el de botifarres, a tres. Les botifarres crues es pagaven a tres quartos i les cuites a dos i mig.

Li era prohibit matar ni vendre tocino fresc fins el primer d'Octubre.

Tributà aquest impost al comú, en l'any 1827, 427 lliures barceloneses.

(Continuarà).

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES